ഭാരതീയ സുപ്രീം കോടതി

സിവിൽ അപ്പലേറ്റ് അധികാരപരിധി

2009 ലെ 8350-)ം നമ്പർ സിവിൽ അപ്പീൽ

സെക്രട്ടറി പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന
കേരള സ്റ്റേറ്റ് ഇലക്ട്രിസിറ്റി .... അപ്പീൽ വാദികൾ
ബോർഡും മറ്റൊരാളും

വേഴ്സ്സ്

പ്രിൻസിപ്പൽ സർ സയ്യദ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്
ഫോർ ടെക്നിക്കൽ സ്റ്റഡീസും .... എതിർകക്ഷികൾ
മറ്റുള്ളവരും

കൂടെ

സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പറുകൾ **8552-8573 /2009**

സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പറുകൾ **8574-8592 /2009**

സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പറുകൾ **8593-8605 /2009**

സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പറുകൾ **1027-1046 /2010**

സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പറുകൾ **1048-1067 /2010**

സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പറുകൾ **1068-1080 /2010**

സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ **1009 /2010**

സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പറുകൾ **1025-1026 /2010**

സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പറുകൾ **1021-1023/2010**

സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പറുകൾ **1003-1007 /2010**

സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പറുകൾ **1010-1020 /2010**

സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പറുകൾ **1085/2010**

സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പറുകൾ **1081-1082 /2010**

സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ **1083/2010**

സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ **1084 /2010**

സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ **1087/2010**

സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ **1086/2010**

സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ **1088 /2010**

സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ **3101/2010**

സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ **3091/2010**

സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ **3093 /2010**

സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ **3095/2010**

സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ **3110/2010**

സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ **3102 /2010**

സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ **3103/2010**

സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ **3109/2010**

സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ **3112/2010**

സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പറുകൾ **3104-3107 /2010**

സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ **3100/2010**

സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ **3111/2010**

സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ **3113 /2010**

സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ **3097/2010**

സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പറുകൾ **3098-3099 /2010**

സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ **3096/2010**

സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ **3092/2010**

സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ **3108 /2010**

സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പറുകൾ **4533-4572/2010**

സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ **3996/2010**

സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 3993 /2010

സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പറുകൾ 3998-3999/2010

സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 4000/2010

സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 3997 /2010

സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പറുകൾ 3990-3992/2010

സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പറുകൾ 3994-3995/2010

സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പറുകൾ 4653-4667/2010

സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പറുകൾ 4670-4672/2010

സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 4652/2010

സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 4674/2010

സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 4673/2010

സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 4669 /2010

ഒപ്പം

സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 4668 /2010

വിധിന്യായം

ANIRUDDHA BOSE, J.

1. സ്വാശ്രയ വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളെ (എസ് എഫ് ഇ ഐ), സർക്കാർ നടത്തുന്ന അല്ലെങ്കിൽ എയ്ഡഡ് സ്വകാര്യ വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളിൽ നിന്നും വേർതിരിക്കുന്ന കേരള സ്റ്റേറ്റ് ഇലക്ട്രിസിറ്റി റെഗുലേറ്ററി കമ്മീഷൻ ("കമ്മീഷൻ") പുറപ്പെടുവിച്ച താരിഫ് വിജ്ഞാപനത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗത്തിന്റെ നിയമസാധുതയും, ആദ്യത്തേതിനെ ഉയർന്ന താരിഫിന് വിധേയമാക്കുന്നതും മാത്രമാണ് ഈ ബാച്ച് അപ്പീലുകളിൽ ഉൾപ്പെടുന്ന ചോദ്യം. 2007 ലെ ടിപി 23, ടിപി 30 എന്നീ നമ്പർ ഉത്തരവുകളിലൂടെ കമ്മീഷൻ 2007 നവംബർ 26 ന് അത്തരത്തിലുള്ള വിജ്ഞാപനം പുറപ്പെടുവിച്ചു. 2007 ഡിസംബർ 1 മുതൽ അത്തരം താരിഫ് പ്രാബല്യത്തിൽ വരും. ടി വിജ്ഞാപനത്തിൽ എസ് എഫ് ഇ ഐ കളെ, ലോ ടെൻഷൻ VII (എ) കൊമേഴ്സ്യൽ എന്ന തലക്കെട്ടിൽ തരംതിരിച്ചിട്ടുണ്ട്. സർക്കാർ നടത്തുന്ന അല്ലെങ്കിൽ എയ്ഡഡ് സ്വകാര്യ

വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളെ ലോ ടെൻഷൻ VI ഗാർഹികേതര താരിഫ് വിഭാഗത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഈ അപ്പീലുകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ കമ്മീഷൻ ആണ് ഞങ്ങൾക്ക് മുമ്പിലുള്ള അപ്പീൽവാദി. കേരള സ്റ്റേറ്റ് ഇലക്ട്രിസിറ്റി റെഗുലേറ്ററി കമ്മീഷന്റെ (എം വൈ ടി ചട്ടക്കൂടിനു കീഴിൽ വൈദ്യുതി വിതരണത്തിനും ചില്ലറ വിൽപ്പനയ്ക്കും താരിഫ് നിർണ്ണയിക്കുന്നതിനുള്ള നിബന്ധനകളും വ്യവസ്ഥകളും) ചട്ടപ്രകാരമായിരുന്നു അത്തരം താരിഫ് വിജ്ഞാപനം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത്.

2. അത്തരം വേർതിരിക്കലിന്റെ നിയമസാധുതയെ ചോദ്യം ചെയ്ത് വിവിധ എസ് എഫ് ഇ ഐ കൾ നിരവധി റിട്ട് പെറ്റീഷനുകൾ ഫയൽ ചെയ്തു, ഇത് ഫലത്തിൽ അവർക്ക് ഉയർന്ന താരിഫ് സിസ്റ്റം സൃഷ്ടിച്ചു. കേരള ഹൈക്കോടതിയിലെ (ഒന്നാം കോടതി) സിംഗിൾ ജഡ്ജി മൊത്തത്തിൽ 52 റിട്ട് ഹർജികൾ പരിഗണിച്ചു. ടി.എം.എ പൈ ഫൌണ്ടേഷനും മറ്റൊരാളും വേഴ്സസ് സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് കർണാടകയും മറ്റുള്ളവരും 2002 (8) എസ്സിസി 481 എന്ന കേസിലെ ഈ കോടതിയുടെ ഭരണഘടനാ ബെഞ്ചിന്റെ തീരുമാനത്തെയും, സോഷ്യൽ എസ് ജി ഓഫ് അസീസി സിസ്റ്റേഴ്സ് വേഴ്സസ് കെ എസ് ഇ ബി 1988 (1) കെഎൽടി 1727 എന്ന കേസിലെ കേരള ഹൈക്കോടതിയുടെ ഒരു ബെഞ്ചിലെ വിധിയെയും ആശ്രയിച്ച്, വിവരസ്ഥനായ സിംഗിൾ ജഡ്ജി താരിഫ് ഉത്തരവ് സാധുതയുള്ളതാണെന്ന് കണ്ടെത്തി. ഒന്നാം കോടതി, ഇനിപ്പറയുന്ന ന്യായവാദത്തിൽ, ടി വിഷയം ക മ്മീഷന് അനുകൂലമായി തീരുമാനിച്ചു:-

> "പക്ഷേ, ഹർജിക്കാർക്ക് എന്തായാലും സർക്കാർ ഉത്തരവിനെക്കുറിച്ച് ഒരു വാദവുമില്ലെന്നത് ഞാൻ ശ്രദ്ധിക്കുന്നു. ടി ഉത്തരവിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കി റിട്ട് പെറ്റീഷനുകളിൽ ഒരു കേസുമില്ല. കൂടാതെ, ഹൈസ്കൂൾ വിഭാഗം വരെ സ്റ്റാൻഡേർഡുകളുള്ള സ്കൂളുകളുമായി ഹയർ സെക്കൻഡറി സ്കൂളുകൾ ബന്ധിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്, അവിടെ ഞാൻ ഇതിനകം സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ, സർക്കാരും എയ്ഡഡ് സ്കൂളുകളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഒരു നിയന്ത്രണവുമില്ല. കൂടാതെ, എന്താണ് നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളത് എന്ന് വച്ചാൽ, അധ്യാപകരുടെയും മറ്റുള്ളവരുടെയും ഏറ്റവും കുറഞ്ഞ ശമ്പളമാണ്. ഇത് കുറവാണെന്ന് കാണാം. വരുമാനം ഉയർത്താനുള്ള കഴിവും അതിന്റെ ശാഖകളും ആണ് പ്രധാനം, അല്ലാതെ , ഏതെങ്കിലും പ്രത്യേക സ്വാശ്രയ വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങൾ വരുമാനം സ്വരൂപിക്കുന്നതിനുള്ള അധികാരം, ഒരു സ്വാശ്രയ വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനം സാധാരണയായി ഉയർത്താനിടയുള്ളതുപോലെ, യഥാർത്ഥത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നതല്ല ."

3 എസ് എഫ് ഇ ഐ കളുടെ അപ്പീലിൽ ഹൈക്കോടതിയുടെ ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് ഒന്നാം കോടതിയുടെ വിധി അസാധുവാക്കി. 2003 ലെ ഇലക്ട്രിസിറ്റി ആക്റ്റിലെ, 62(3)-)o വകുപ്പിൽ വ്യക്തമാക്കിയ ഏതെങ്കിലും അടിസ്ഥാനത്തിലല്ല ഈ വ്യത്യാസം എന്ന് ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് കണ്ടെത്തി. സംസ്ഥാന കമ്മീഷന് താരിഫ് നിർണ്ണയിക്കാൻ കഴിയുന്നത് ടി വകുപ്പിലാണ്. 2003 ലെ ആക്റ്റിലെ 62 -)o വകുപ്പ് വ്യക്തമാക്കുന്നു:-

> "**62. താരിഫ് നിർണ്ണയിക്കൽ:** - (1) ഈ നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾക്കനുസൃതമായി ഉചിതമായ കമ്മീഷൻ താരിഫ് നിർണ്ണയിക്കും-
>
> (എ) ഒരു വിതരണ ലൈസൻസിക്കുള്ള ഒരു ജനറേറ്റിംഗ് കമ്പനിയുടെ വൈദ്യുതി വിതരണം:
>
> വൈദ്യുതി വിതരണത്തിന്റെ കുറവുണ്ടെങ്കിൽ, വൈദ്യുതിയുടെ ന്യായമായ വില ഉറപ്പാക്കാൻ ഒരു വർഷം കവിയാത്ത കാലയളവിലേക്ക്, ഒരു ജനറേറ്റിംഗ് കമ്പനിയും ഒരു ലൈസൻസിയും തമ്മിലോ അല്ലെങ്കിൽ ലൈസൻസികൾ തമ്മിലോ ഉള്ള ഒരു കരാറിന് അനുസൃതമായി വൈദ്യുതി വിൽക്കുന്നതിനോ വാങ്ങുന്നതിനോ ഉള്ള ഏറ്റവും കുറഞ്ഞതും കൂടിയതുമായ താരിഫ് പരിധി ഉചിതമായ കമ്മീഷന് നിശ്ചയിക്കാം ;
>
> (ബി) വൈദ്യുതി പ്രക്ഷേപണം;
>
> (സി) വൈദ്യുതിയുടെ കറക്കം ;
>
> (ഡി) വൈദ്യുതിയുടെ ചില്ലറ വിൽപ്പന;
>
> രണ്ടോ അതിലധികമോ വിതരണ ലൈസൻസികൾ ഒരേ പ്രദേശത്ത് വൈദ്യുതി വിതരണം ചെയ്യുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ, വിതരണ ലൈസൻസികൾക്കിടയിൽ മത്സരം പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതിനായി, വൈദ്യുതി ചില്ലറ വിൽപ്പനയ്ക്ക് താരിഫിന്റെ പരമാവധി പരിധി മാത്രമേ ഉചിതമായ കമ്മീഷൻ നിശ്ചയിക്കൂ
>
> (2) ഉത്പാദനം, പ്രക്ഷേപണം, വിതരണം എന്നിവ സംബന്ധിച്ച് താരിഫ് നിർണ്ണയിക്കുന്നതിന് വ്യക്തമാക്കിയതുപോലെയുള്ള പ്രത്യേക വിശദാംശങ്ങൾ നൽകാൻ ഉചിതമായ കമ്മീഷന് ഒരു ലൈസൻസിയോടോ ജനറേറ്റിംഗ് കമ്പനിയോടോ ആവശ്യപ്പെടാം.
> (3) ഈ നിയമപ്രകാരം താരിഫ് നിർണ്ണയിക്കുമ്പോൾ ഉചിതമായ കമ്മീഷൻ, ഒരു വൈദ്യുതി ഉപഭോക്താവിനോടും അനാവശ്യമായ മുൻഗണന കാണിക്കുവാൻ പാടില്ല, എന്നാൽ ഉപഭോക്താവിന്റെ ലോഡ് ഫാക്ടർ, പവർ ഫാക്ടർ, വോൾട്ടേജ്, ഏതെങ്കിലും നിർദ്ദിഷ്ട കാലയളവിലെയോ മൊത്തം വൈദ്യുതി ഉപഭോഗം അല്ലെങ്കിൽ വിതരണം ആവശ്യമുള്ള സമയം അല്ലെങ്കിൽ ഏതെങ്കിലും പ്രദേശത്തിന്റെ ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായ സ്ഥാനം , വിതരണത്തിന്റെ സ്വഭാവം, വിതരണാവശ്യത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം എന്നിവ അനുസരിച്ച് വ്യത്യാസപ്പെടാം.
> (4) വ്യക്തമാക്കിയ ഏതെങ്കിലും ഇന്ധന സർചാർജ് ഫോർമുലയുടെ നിബന്ധനകൾ പ്രകാരം വ്യക്തമായി

> അനുവദനീയമായ മാറ്റങ്ങളൊഴികെ, ഏതെങ്കിലും സാമ്പത്തിക വർഷത്തിൽ ഒന്നിൽ കൂടുതൽ തവണ ഒരു താരിഫും ഏതെങ്കിലും താരിഫിന്റെ ഭാഗവും സാധാരണയായി ഭേദഗതി ചെയ്യാൻ കഴിയില്ല.
> (5) താരിഫിൽ നിന്നും പ്രതീക്ഷിക്കുന്ന വരുമാനവും വീണ്ടെടുക്കാൻ അനുവദിക്കുന്ന നിരക്കുകളും കണക്കാക്കുന്നതിന് വ്യക്തമാക്കിയതുപോലെയുള്ള അത്തരം നടപടിക്രമങ്ങൾ പാലിക്കാൻ ഒരു ലൈസൻസിയോടോ ജനറേറ്റിംഗ് കമ്പനിയോടോ കമ്മീഷന് ആവശ്യപ്പെടാം.
> (6) ഏതെങ്കിലും ലൈസൻസിയോ ജനറേറ്റിംഗ് കമ്പനിയോ ഈ വകുപ്പിന് കീഴിൽ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള താരിഫിനേക്കാൾ കൂടിയ ഒരു വിലയോ ചാർജോ വീണ്ടെടുക്കുകയാണെങ്കിൽ, അത്തരം വിലയോ ചാർജോ അടച്ച വ്യക്തിക്ക്, ലൈസൻസി ചെലവഴിച്ചതായ മറ്റേതെങ്കിലും ബാധ്യതകളുടെ മുൻ വിധികളില്ലാതെ, ബാങ്ക് നിരക്കിന് തുല്യമായ പലിശയോടൊപ്പം അധിക തുക വീണ്ടെടുക്കാവുന്നതാണ്.

4. ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് ഇതിനിടെ വിധിച്ചു:

> "വിദ്യാഭ്യാസം എന്നതിനർത്ഥം അറിവ് നൽകുക എന്നതാണെന്നിരിക്കെ, അത് സ്വാശ്രയമായതോ, എയ്ഡഡ് ആയതോ അല്ലെങ്കിൽ സർക്കാരാവശ്യത്തിനോ എന്നത് പരിഗണിക്കാതെ, ഒരു വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനത്തിലേക്കുള്ള വിതരണമാണെങ്കിൽ വ്യത്യസ്തമായിരിക്കാൻ പാടില്ല. പുരാതന കാലത്തെ വിദ്യാഭ്യാസം വരുമാനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. സൗജന്യമായ വിദ്യാഭ്യാസമാണ് ധർമ്മയിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. പാരമ്പര്യത്തിനുള്ള വിഭവം, സംസ്കാരത്തോടുള്ള കൂറ്, സമൂഹ്യസേവനത്തിനുള്ള ആശയങ്ങൾ എന്നിവയായിരിക്കണം വിദ്യാഭ്യാസം. സാമഗ്രികളുടെയും തെളിവുകളുടെയും അഭാവത്തിൽ, സ്വാശ്രയമാണെങ്കിലും, വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങൾ ലാഭം നേടുന്നതോ, ബിസിനസ്സായി പ്രവർത്തിക്കുന്നതോ ആണെന്ന് വസ്തുതകളുടെയും തെളിവുകളുടെയും അഭാവത്തിൽ വെറുതെ അംഗീകരിക്കാൻ ഞങ്ങൾക്ക് കഴിയില്ല.. മറ്റേതെങ്കിലും ആവശ്യങ്ങൾക്കായി സ്വാശ്രയ വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങൾ വൈദ്യുതി ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ടോ എന്ന ചോദ്യത്തിന് യാതൊരു വസ്തുതകളും ഇല്ല. എത്ര സ്ഥാപനങ്ങളിൽ എയർകണ്ടീഷൻഡ് കെട്ടിടങ്ങളുണ്ടെന്നോ, ഉയർന്ന വൈദ്യുതി ഉപഭോഗമുള്ള ഉപകരണങ്ങളുണ്ടെന്നോ വ്യക്തമാക്കാതെ, കെട്ടിടം എയർകണ്ടീഷൻ ചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്ന അവ്യക്തമായ പ്രസ്താവന, വിശദാംശങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് പ്രത്യേക വാദം ലഭ്യമാക്കുന്ന വസ്തുതകളല്ല. ഈ കോടതി മുമ്പാകെ സമർപ്പിച്ച സത്യവാങ്മൂലത്തിൽനിന്നും ഉത്ഭവിക്കുന്നതുപോലെയുള്ള വൈദ്യുതി ഉപഭോഗത്തിന്റെ വീക്ഷണകോണിൽ നിന്ന് സ്വാശ്രയ വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളെ, മറ്റ് - എയ്ഡഡ് / ഗവൺമെന്റ് സ്ഥാപനങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തി മാത്രമേ പരിഗണിക്കൂ എന്നതിന്റെ നീതീകരണം പരിശോധിക്കുന്നുവെന്ന് ആവർത്തന അപകടസാധ്യതയോടെ ഞങ്ങൾ പറയാമെന്നും ആ ശ്രമത്തിൽ അവർ വാദിച്ച ഘടകങ്ങൾ പരിഗണിക്കുകയും നിലനിൽക്കുന്നതല്ലെന്ന് കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്തു.

5. 2009 ഓഗസ്റ്റ് 17 ന് പ്രസ്താവിച്ച ഹൈക്കോടതി ഡിവിഷൻ ബെഞ്ചിന്റെ ഈ വിധിന്യായമാണ് ഞങ്ങൾക്ക് മുമ്പിലുള്ള അപ്പീൽ. യുക്തിരഹിതമോ അനിയന്ത്രിതമോ ആയ വിവേചനത്തിനുപുറമെ, മറ്റ്

ചില കാരണങ്ങളാലും താരിഫ് നിശ്ചയിക്കൽ ഒന്നാം കോടതിക്ക് മുമ്പായി ആക്രമിക്കപ്പെട്ടു. സ്വാഭാവിക നീതിയുടെ തത്വങ്ങളുടെ ലംഘനവും താരിഫ് സ്വമേധയാ നിശ്ചയിക്കാനുള്ള കമ്മീഷന്റെ അധികാരക്കുറവും ഈ കാരണങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. പ്രത്യക്ഷത്തിൽ ലാഭം അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള മറ്റ് സ്ഥാപനങ്ങളുടെ കൂടെ, ലാഭ സംഘടനകൾക്കുവേണ്ടിയല്ലാതെ നടത്തിയിരുന്ന വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളെ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടുന്നതിലെ ന്യായബോധത്തെ റിട്ട് ഹർജിക്കാർ ചോദ്യം ചെയ്തു. എസ്എഫ്ഇഐകൾക്കുള്ള താരിഫ് "കൊമേഴ്സ്യൽ" എന്ന തലക്കെട്ടിൽ കൊണ്ടുവരാൻ കഴിയില്ലെന്ന് ഉദ്ബോധിപ്പിച്ചു. നിയമപരമായ അപ്പീലിന്റെ രൂപത്തിൽ ബദൽ പ്രതിവിധി ലഭ്യമാണെന്ന കാരണത്താൽ റിട്ട് ഹർജികൾ തള്ളണമെന്ന കമ്മീഷന്റെ അപേക്ഷ ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് നിരസിച്ചു. ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ ആർട്ടിക്കിൾ 14 ലെ വ്യവസ്ഥകൾ ലംഘിക്കുന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ താരിഫ് വിജ്ഞാപനത്തെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്നതിൽ എതിർകക്ഷികൾ -റിട്ട് അപേക്ഷകർ സമ്മർദ്ദം ചെലുത്തിയില്ല എന്ന് അപ്പീൽ പ്രകാരമുള്ള വിധിയിൽ നിന്ന് ഞങ്ങൾ കണ്ടെത്തുന്നു. ഡിവിഷൻ ബെഞ്ചിന് മുമ്പാകെ താരിഫ് നിശ്ചയിക്കാൻ കമ്മീഷന്റെ സ്വമേധയായുള്ള അധികാരമില്ലായ്മയെക്കുറിച്ചുള്ള ചോദ്യത്തിന്മേലുള്ള വിഷയ വിജ്ഞാപനത്തോടുള്ള വെല്ലുവിളി റിട്ട് ഹർജിക്കാർ ഗൗരവമായി പറഞ്ഞുകാണുന്നില്ല. 2003 ലെ നിയമത്തിലെ 62(3)-)o വകുപ്പ് പ്രകാരം താരിഫ് നിശ്ചയിക്കുന്നതിനായി എസ്എഫ് ഇഐകളെ മറ്റ് സ്ഥാപനങ്ങളിൽ നിന്ന് വേർതിരിക്കുന്നത് നിയമപരമായി ന്യായീകരിക്കാവുന്നതാണോ അല്ലയോ എന്നതായിരുന്നു ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് ആവശ്യപ്പെടുകയും വാദിക്കുകയും ചെയ്ത പ്രധാന കാര്യം. ടി വിഷയം എസ്എഫ്ഇഐകൾക്ക് അനുകൂലമായി ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് തീരുമാനിച്ചു. എതിർകക്ഷികൾക്ക് 2003 നിയമത്തിലെ 111 -)o വകുപ്പിന് കീഴിൽ അപ്പീൽ രൂപത്തിൽ ബദൽ പരിഹാരമുണ്ടായിരുന്നു എന്ന വാദം അപ്പീൽവാദികൾക്കുവേണ്ടി ആവർത്തിച്ചിട്ടുള്ളതും ഈ കാരണത്താൽ മാത്രം, റിട്ട് ഹർജികൾ തള്ളേണ്ടതുമാണ്. ഈ വാദം ഒന്നാം കോടതി നിരസിക്കുകയും റിട്ട് ഹർജിയിൽ ഉന്നയിച്ച കാര്യങ്ങൾ ഒന്നാം കോടതിയും ഡിവിഷൻ ബെഞ്ചും മെറിറ്റിൽ പരിഗണിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. ബദൽ പരിഹാരത്തിന്റെ നിലനിൽപ്പിനെ

അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള എതിർ വാദം ആദ്യത്തെ കോടതിയും കൂടാതെ അപ്പീൽ ഫോറവും നിരസിച്ചതുകൊണ്ട്, ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ ആർട്ടിക്കിൾ 136 പ്രകാരം അവധി അനുവദിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് ഞങ്ങൾ ആലോചിക്കുന്നില്ല, റിട്ട് ഹർജിയുടെ നിലനിൽപ്പിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഈ ചോദ്യം വീണ്ടും പരിഗണിക്കുന്നത് ഞങ്ങളുടെ ഭാഗത്തുനിന്ന് ഉചിതമായിരിക്കുമെന്നും ഇക്കാരണത്താൽ മാത്രം തർക്കം സ്റ്റാറ്റ്യൂട്ടറി അതോറിറ്റിക്ക് കൈമാറുകയും ചെയ്യുന്നു. ആഴത്തിലുള്ള വസ്തുതാപരമായ തർക്കമൊന്നും ഈ നടപടികളിൽ ഉൾപ്പെടുന്നില്ല. പൂർണ്ണമായും സ്വകാര്യ തർക്കം ഉൾപ്പെടുന്ന ഒരു കേസ് പോലെ, റിട്ട് അധികാരപരിധി നടപ്പാക്കുന്നതിൽ അടിസ്ഥാനപരമായി പിഴവുള്ളതായ കേസുകളല്ല ഇവ. ഈ വീക്ഷണകോണിൽ, ഈ ഘട്ടത്തിൽ അത്തരം എതിർപ്പ് പ്രകടിപ്പിക്കുന്നത് ജുഡീഷ്യൽ സമയം പാഴാക്കുന്നതിനും ഒരു പ്രത്യേക കേസിൽ തീരുമാനമെടുക്കൽ പ്രക്രിയയിൽ അനാവശ്യ പാളികൾ ചേർക്കുന്നതിനും ഇടയാക്കും.

6. ഒന്നാം കോടതിയും ഡിവിഷൻ ബെഞ്ചും അതാതു പൊതുവായ ന്യായവിധികളിലൂടെ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും കൈകാര്യം ചെയ്തിരുന്നുവെങ്കിലും, 2009 ലെ 8350-)ം നമ്പറായ സിവിൽ അപ്പീൽ പ്രകാരം ഞങ്ങൾക്ക് മുമ്പിൽ സമർപ്പിക്കലുകൾ നടത്തി. ഈ നടപടിയിൽ റിട്ട് ഹർജിക്കാരൻ തിരുവനന്തപുരത്തെ പ്രിൻസിപ്പൽ സർ സയ്യിദ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ഫോർ ടെക്നിക്കൽ സ്റ്റഡീസ് ആയിരുന്നു. എല്ലാ അപ്പീലുകളിലും ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വിഷയങ്ങൾ പരിഗണിക്കുകയാണെങ്കിൽ വ്യത്യസ്തങ്ങളായ വസ്തുതാപരമായ ഘടകങ്ങൾ വളരെ കുറവാണ്. വ്യക്തിഗത കേസുകളുടെ അത്തരം വ്യത്യസ്ത ഘടകങ്ങൾക്ക് ഈ അപ്പീലുകളുടെ പരിണിതഫലത്തിൻമേൽ യാതൊരു സ്വാധീനവുമില്ല. അതിനനുസരിച്ച് ഞങ്ങൾ അപ്പീലുകൾ മെറിറ്റിൽ പരിഗണിക്കും. നിർദ്ദിഷ്ട താരിഫ് അതിന്റെ വെബ്സൈറ്റിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചതിനാൽ, ,എതിർകക്ഷികൾക്ക് / റിട്ട് ഹർജിക്കാർക്ക് കമ്മീഷൻ മുമ്പാകെ തന്നെ എതിർപ്പ് ഉന്നയിക്കാൻ മതിയായ അവസരമുണ്ടെന്ന് കമ്മീഷനെ പ്രതിനിധീകരിച്ച് ഞങ്ങൾക്ക് മുമ്പാകെ വാദിച്ചു, എന്നാൽ എസ്എഫ്ഐഐക്കാരാരും തന്നെ ആ ഘട്ടത്തിൽ

എതിർപ്പ് ഉന്നയിച്ചില്ല. രണ്ട് വിഭാഗത്തിലുള്ള വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശ്യം വ്യത്യസ്ത സവിശേഷതകളിൽ നിന്ന് ഇനിപ്പറയുന്ന ആറ് തലക്കെട്ടിനുകീഴിൽ വിശാലമായി ശേഖരിക്കാമെന്നതും കമ്മീഷന്റെ സമർപ്പണമാണ്:-

(i) വ്യത്യസ്ത ഫീസ് ഘടന

(ii) വ്യത്യസ്ത വേതന ഘടന

(iii) ജീവനക്കാരുടെ ക്ഷേമ നടപടികൾ

(iv) സർക്കാർ നടത്തുന്നതും എയ്ഡഡ് ആയതുമായ സ്ഥാപനങ്ങൾ കൈവരിക്കാനുദ്ദേശിക്കുന്ന വലിയ സാമൂഹിക ഉദ്ദേശ്യം

(v) മുൻവിഭാഗത്തിലെ സ്ഥാപനങ്ങളിൽ ലാഭ ലക്ഷ്യം ഇല്ലാത്തവ

(vi) ബന്ധപ്പെട്ട സ്ഥാപന വിഭാഗങ്ങൾ നൽകുന്ന സൗകര്യങ്ങൾ

7. എല്ലാ എസ്എഫ്ഇഐകളുമായും ബന്ധപ്പെട്ടതാണ് അപ്പീലിനു കീഴിലുള്ള വിധിന്യായത്തിൽ അഭിസംബോധന ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. ഈ വിധിന്യായത്തിന്റെ ആദ്യഭാഗത്ത് ഞങ്ങൾ പുനരവതരിപ്പിച്ചതായ 2003 ലെ നിയമത്തിലെ 62-)ം വകുപ്പിലെ (3)-)ം ഉപവിഭാഗത്തിലേക്ക് ഞങ്ങൾ ഇപ്പോൾ നേരിട്ട് വരാം. ടി വകുപ്പിലെ നിയമപരമായ ഉത്തരവ് അവഗണിച്ച് താരിഫ് വിജ്ഞാപനം പുറപ്പെടുവിച്ചു എന്നതാണ് റിട്ട് ഹർജിക്കാരുടെ പ്രധാന കേസ്. ഈ ഉപവകുപ്പിൽ കമ്മീഷനുമേൽ നിയമസഭയുടെ നിഷേധാത്മക ഉത്തരവ് ഉണ്ട്. താരിഫ് നിശ്ചയിക്കുമ്പോൾ, ഒരു വൈദ്യുതി ഉപഭോക്താവിനോടും കമ്മീഷന് അനാവശ്യമായ മുൻഗണന കാണിക്കാൻ കഴിയില്ല. എന്നിരുന്നാലും, ഉപഭോക്താക്കളുടെ ലോഡ് ഫാക്ടർ, പവർ ഫാക്ടർ, വോൾട്ടേജ്, വിതരണം ആവശ്യമുള്ള ഏതെങ്കിലും നിർദ്ദിഷ്ട കാലയളവിലെ മൊത്തം വൈദ്യുതി ഉപഭോഗം എന്നിവ അനുസരിച്ച് ഡിഫറൻഷ്യൽ നിരക്കുകൾ നിർദ്ദേശിക്കാനുള്ള അധികാരം കമ്മീഷന് നൽകിയിട്ടുണ്ട്. വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളിലെ ഈ രണ്ട് വിഭാഗങ്ങൾക്കും വ്യത്യസ്ത നിരക്കുകൾ നിശ്ചയിക്കുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ഈ ഘടകങ്ങൾ പ്രാബല്യത്തിൽ വന്നില്ല. **ഏതൊരു പ്രദേശത്തിന്റെയും ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായ സ്ഥാനം**, **വിതരണത്തിന്റെ സ്വഭാവം**, **എന്തുദ്ദേശ്യത്തിനുവേണ്ടിയാണ് വിതരണം ആവശ്യമുള്ളത്** എന്നിവയാണ് അനുവദനീയമായ മറ്റ് ഘടകങ്ങൾ. ഈ വ്യത്യസ്ത

ഘടകങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, സർക്കാർ നടത്തുന്നതും എയ്ഡഡുമായ വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങൾക്കുള്ള താരിഫ് നേട്ടം ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായ സ്ഥാനത്തെയോ, വിതരണത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തെയോ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതായി തോന്നുന്നില്ല. എന്നിരുന്നാലും ഉപഭോക്താക്കൾക്ക് ആവശ്യമുള്ള സപ്ലൈയുടെ ഉദ്ദേശ്യത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള മേൽപ്പറഞ്ഞ രണ്ട് താരിഫ് സെറ്റുകളുടെ വർഗ്ഗീകരണത്തെ കമ്മീഷൻ ന്യായീകരിച്ചു.

8. സ്വാഭാവിക നീതിയുടെ തത്വങ്ങൾ ലംഘിച്ച റിട്ട് ഹർജിക്കാരുടെ കേസ് രണ്ട് തട്ടുകളിലാണ്. ഒന്നാമത്തേത്, സ്വാശ്രയ വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങൾക്ക് എതിർപ്പ് ഉയർത്താൻ മതിയായ അവസരം നൽകിയില്ല എന്നതാണ്. ഈ തത്ത്വത്തിൽ തന്നെയുള്ള റിട്ട് ഹർജിക്കാരുടെ കേസിന്റെ രണ്ടാമത്തെ പ്ലാങ്ക് താരിഫ് വിജ്ഞാപനത്തിൽ ഒരു കാരണവും അടങ്ങിയിട്ടില്ല എന്നതാണ്. റിട്ട് ഹർജിക്കാർ പറയുന്നതനുസരിച്ച്, താരിഫ് ക്രമം നിശ്ചയിക്കുന്നത് ഒരു അർദ്ധ-ജുഡീഷ്യൽ പ്രവർത്തിയാണെന്നും, അത്തരം പ്രവർത്തികളിൽനിന്നും പുറത്തുവരുന്ന ഏതെങ്കിലും തീരുമാനത്തെ പിന്തുണയ്ക്കുന്നതിന് കാരണം വെളിപ്പെടുത്തേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണെന്നുമാണ്. പിടിസി ഇന്ത്യ ലിമിറ്റഡ് വേഴ്സസ് സെൻട്രൽ ഇലക്ട്രിസിറ്റി റെഗുലേറ്ററി കമ്മീഷൻ [(2010) 4 എസ്സിസി 603], ഗുജറാത്ത് സ്റ്റേറ്റ് വേഴ്സസ് യൂട്ടിലിറ്റി യൂസേഴ്സ് വെൽഫെയർ അസോസിയേഷൻ [(2018) 6 എസ്സിസി 221], ശ്രീ സീതാറാം ഷുഗർ കമ്പനി ലിമിറ്റഡ് വേഴ്സസ് യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ എന്നിവയാണ് താരിഫ് നിശ്ചയിക്കുന്ന പ്രവർത്തിയുടെ രീതിയെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്ന തീരുമാനങ്ങൾ. അർദ്ധ-ജുഡീഷ്യൽ നടപടികളിലെ കാരണങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകത എന്ന വിഷയത്തിൽ, 2010 സെപ്റ്റംബർ 8 ന് തീരുമാനിച്ചതായ സീമെൻസ് എഞ്ചിനീയറിംഗ് & മാനുഫാക്ചറിംഗ് കമ്പനി ഓഫ് ഇന്ത്യ ലിമിറ്റഡ് വേഴ്സസ് യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ (1976 2 SCC 981), S.N. മുഖർജി വേഴ്സസ് യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ (1990) 4 എസ്സിസി 594, ക്രാന്തി അസോസിയേറ്റ്സ് പ്രൈവറ്റ് ലിമിറ്റഡ് ലിമിറ്റഡ് വേഴ്സസ് മസൂദ് അഹമ്മദ് ഖാൻ [2008 ലെ SLP (C) നമ്പർ 12766] എന്നിവ ഉദ്ധരിച്ചു.

9. സ്വാഭാവിക നീതിയുടെ തത്വങ്ങൾ ലംഘിക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ റിട്ട് ഹർജിക്കാരുടെ വാദത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, വെബ്സൈറ്റിൽ താരിഫ് നിർദ്ദേശം അപ്ലോഡ് ചെയ്യുന്നത് വ്യാപകമായും നിയമപരമായ ആവശ്യകതയ്ക്ക് അനുസൃതമായാണെന്ന് ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് കണ്ടെത്തി. പൊതു ഉപഭോക്താക്കളിൽ നിന്നും മറ്റ് ഓഹരി ഉടമകളിൽ നിന്നും എതിർപ്പുകൾ / നിർദ്ദേശങ്ങൾ ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടുള്ള നോട്ടീസ് കമ്മീഷൻ നൽകിയതായി ഒന്നാം കോടതിയുടെ വിധിന്യായത്തിൽ നിന്ന് ഞങ്ങൾ കണ്ടെത്തുന്നു. വിശദാംശങ്ങൾ കമ്മീഷന്റെ വെബ്സൈറ്റിൽ ലഭ്യമാണെന്നും അപേക്ഷയിൻമേൽ അത് ലഭ്യമാണെന്നും നോട്ടീസിൽ മാത്രം പരാമർശിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. അത്തരം വിശദാംശങ്ങളിൽ എസ്എഫ്ഇഐകൾക്കായി നിർദ്ദേശിച്ച ഉയർന്ന താരിഫ് നിരക്ക് ഉൾപ്പെടുന്നു. അപ്പീലിന് കീഴിലുള്ള വിധിന്യായത്തിലെ സ്വാഭാവിക നീതിയുടെ തത്ത്വങ്ങൾ ലംഘിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള റിട്ട് ഹർജിക്കാരുടെ വാദത്തിന്റെ രണ്ടാം തട്ടിനെക്കുറിച്ച് ഞങ്ങൾ കൂടുതൽ ചർച്ച ചെയ്യുന്നില്ല. ഒരു അർദ്ധ-ജുഡീഷ്യൽ ബോഡിയായ കമ്മീഷൻ എന്ന വിഷയത്തിൽ റിട്ട് ഹർജിക്കാർക്കുവേണ്ടി പരാമർശിച്ച രണ്ട് കേസുകളിലും കമ്മീഷനെപ്പോലുള്ള ഒരു സ്റ്റാറ്റ്യൂട്ടറി ബോഡി താരിഫ് നിശ്ചയിക്കുന്ന ഉത്തരവിൽ കാരണം വെളിപ്പെടുത്തേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വിഷയം പ്രതിപാദിക്കുന്നില്ല . ഗുജറാത്ത് സ്റ്റേറ്റ് (മേൽ പരാമർശം) കേസിൽ, ഈ കോടതി കൈകാര്യം ചെയ്ത ചോദ്യം റെഗുലേറ്ററി കമ്മീഷൻ ചെയർമാന്റെ യോഗ്യതയെക്കുറിച്ചായിരുന്നു. ഈ ചോദ്യം കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതിനിടയിൽ, സംസ്ഥാന കമ്മീഷനുകൾക്ക് ഒരു കോടതിയുടെ ട്രാപ്പിങ്സ് ഉണ്ടെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. പിടിസി ഇന്ത്യ ലിമിറ്റഡിന്റെ (മേൽ പരാമർശം) കേസിൽ, 2003 ലെ നിയമത്തിലെ 178-)o വകുപ്പ് പ്രകാരം രൂപപ്പെടുത്തിയ ഒരു റെഗുലേഷൻ, ഈ ചട്ടത്തിലെ 111 -)o വകുപ്പ് പ്രകാരം അപ്പീൽ ചെയ്യാനാകുമോ എന്ന വിഷയത്തിലായിരുന്നു തർക്കം. . ഈ വിവാദം അന്വേഷിക്കുന്നതിനിടയിൽ, ഈ കോടതിയുടെ ഒരു ഭരണഘടനാ ബെഞ്ച് കമ്മീഷന്റെ അധികാരപരിധി പരിശോധിക്കുകയും 2003 ലെ നിയമത്തിലെ 62-)o വകുപ്പ് പ്രകാരം താരിഫ് നിശ്ചയിക്കുന്നത് അർദ്ധ-ജുഡീഷ്യൽ പ്രവർത്തനമാണെന്ന്

കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്തു. അത്തരം കണ്ടെത്തലിനുള്ള ഒരു കാരണം, താരിഫ് ഉത്തരവ് ചട്ടപ്രകാരം അപ്പീലബിൾ ആണ് എന്നതാണ്.

10. "കമ്മീഷന്, അർദ്ധ-ജുഡീഷ്യൽ സ്വഭാവമുള്ള വസ്ത്രം ധരിച്ചതുകൊണ്ട്, ഈ നടപടികളിൽ നിയമസാധുതയെക്കുറിച്ചുള്ള തർക്കത്തിന് വിഷയമായതായ, താരിഫ് വിജ്ഞാപനം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതിനുള്ള കാരണങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടോ എന്ന ചോദ്യം ഇപ്പോൾ ഉയർന്നുവരുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, നിയമപരമായ വ്യവസ്ഥ മറ്റുവിധത്തിൽ നിർദ്ദേശിക്കാത്ത പക്ഷം തീർച്ചയായും, ഉപഭോക്താവും കമ്മീഷനും തമ്മിൽ ഒരു തർക്കമുണ്ടെങ്കിൽ ഇത്തരത്തിലുള്ള ഒരു കേസിൽ കാരണം വെളിപ്പെടുത്തേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകത ഉണ്ടവിക്കാം. നിലവിലെ കേസിൽ ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് നിരീക്ഷിച്ചു:-

> "റെഗുലേഷനിൽ നിർദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നതിനുസരിച്ച്, വെബ് സൈറ്റിലോ നോട്ടീസ് ബോർഡിലോ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച് ആ വ്യവസ്ഥ പാലിക്കുന്ന നോട്ടീസ് പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന രീതി മതിയാകാമെന്നത് ശരിയാണ്. എന്നാൽ ഞങ്ങൾ പറയാൻ താൽപ്പര്യപ്പെടുന്നതെന്തെന്നാൽ, ഹർജിക്കാർ ഒരു എതിർപ്പും ഉന്നയിച്ചിട്ടില്ലെന്നും അവർ ആ നിലയ്ക്ക് അനുയോജ്യരല്ലെന്നും പറയാൻ എതിർകക്ഷികൾക്ക് ഒരു ന്യായീകരണവുമില്ല."

11. വെബ്സൈറ്റിലെ പ്രസിദ്ധീകരണം പര്യാപ്തമാണെന്ന് ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് നിരീക്ഷിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ, റിട്ട് കോടതിയിലോ അപ്പലേറ്റ് ഫോറത്തിലോ താരിഫ് വിജ്ഞാപനത്തെ ചോദ്യം ചെയ്യാനുള്ള അവരുടെ അവകാശം റിട്ട് ഹർജിക്കാർ നഷ്ടപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ലായിരിക്കാം. എന്നാൽ ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള എതിർപ്പുകൾ ഉന്നയിക്കാതെ താരിഫ് നിർദ്ദേശത്തിൽ ഏതെങ്കിലും തർക്കം സൃഷ്ടിക്കുന്നതിൽ പരാജയപ്പെട്ടതിനാൽ, താരിഫ് നിരക്കുകൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതിനൊപ്പം കാരണങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെടാൻ അവരെ അനുവദിക്കാനാവില്ല. ഒരു തർക്കം പരിഗണിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ മാത്രമേ, ഒരു അർദ്ധ-ജുഡീഷ്യൽ ബോഡി എന്ന നിലയിലുള്ള കമ്മീഷന്റെ പങ്ക് അല്ലെങ്കിൽ ഉള്ള കോടതിയുടെ കെണികൾ പുറത്തുവരൂ. ഞങ്ങ ൾ ഇതിനകം ചർച്ച ചെയ്തതുപോലെ, കമ്മീഷന്റെ നിർദ്ദേശത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ റിട്ട്ഹർജിക്കാർ ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള വിധിനിർണ്ണയ പ്രവർത്തി ഏറ്റെടുക്കേണ്ട ആവശ്യമുള്ളതായ ഒരു തർക്കവും സൃഷ്ടിച്ചിട്ടില്ല.

അത്തരമൊരു സാഹചര്യത്തിൽ, താരിഫ് നിശ്ചയിക്കുന്ന പ്രവർത്തി, സാധാരണയായുള്ള ഒരു താരിഫ് നിശ്ചയിക്കുന്ന പ്രവർത്തിയാണെന്ന പോലെ, ഒരു അർദ്ധ-നിയമനിർമ്മാണ പ്രവർത്തിയായി മാത്രമേ ഏറ്റെടുക്കാവൂ. കാരണങ്ങൾ ഉൾപ്പെടാത്ത താരിഫ് വിജ്ഞാപന വിഷയത്തിന്റെ പ്രശ്നം സ്വാഭാവിക നീതിയുടെ തത്വങ്ങൾ ലംഘിച്ചെന്നതിന് കുറ്റം പറയാനാവില്ല. അപ്പീൽ ഫോറം അവർക്ക് തുറന്നു കൊടുത്തു. പക്ഷേ, നിയമപ്രകാരം ഒരു അപ്പലേറ്റ് ഫോറം നിലവിലുണ്ട് എന്നപേരിൽ, ഓരോ വ്യക്തിഗത കേസിലും താരിഫ് നിരക്ക് നിശ്ചയിക്കുന്നതിനുള്ള കാരണം വെളിപ്പെടുത്താൻ ഒരു താരിഫ് ഫിക്സിംഗ് ബോഡിയോട് ആവശ്യപ്പെടില്ല. ഏതെങ്കിലും നിർദ്ദിഷ്ട കേസുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഏതെങ്കിലും അപ്പീൽ പരിഗണിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അത്തരമൊരു കേസിൽ താരിഫ് നിരക്ക് നിശ്ചയിക്കുന്നത് കമ്മീഷന് ന്യായീകരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഒരു പ്രത്യേക താരിഫ് നിശ്ചയിക്കുന്ന നിർദ്ദേശം, അതിന്റെ കരട് പ്രസിദ്ധീകരണത്തിന് ശേഷം, ഒരു എതിർപ്പുമില്ലാതെ പോകുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ, അപ്പോൾ മാത്രമേ കാരണം വെളിപ്പെടുത്താനുള്ള കടമ ഉരുത്തിരിയുന്നുള്ളൂ.അപ്പലേറ്റ് ഫോറത്തിലേക്ക് പോകാതെ റിട്ട് ഹർജിക്കാർ റിട്ട് കോടതിയെ സമീപിച്ചു. അർദ്ധ-നിയമനിർമ്മാണ അല്ലെങ്കിൽ ഭരണപരമായ അധികാരം വിനിയോഗിച്ച് നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള താരിഫുകൾ ജുഡീഷ്യൽ അവലോകനത്തിന് വിധേയമാകുന്നതു-പ്പോലെതന്നെ, റിട്ട് കോടതിക്ക് മുമ്പാകെ അത്തരം താരിഫ് ഫിക്സേഷൻ ചോദ്യം ചെയ്യാവുന്നതാണ്. അതിനാൽ, ഞങ്ങളുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ, വിരുദ്ധമായ ഒരു നിയമവ്യവസ്ഥയില്ലാത്തതിനാൽ, ഒരിക്കൽ താരിഫ് നിർദ്ദേശം പ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയും സ്റ്റേറ്റ് കമ്മീഷന് മുമ്പാകെ എതിർക്കപ്പെടാതിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ, താരിഫ് അന്തിമമാക്കുന്ന ഘട്ടത്തിൽ, അത്തരം ഫിക്സേഷനുള്ള കാരണം വെളിപ്പെടുത്തൽ ചോദ്യം ഉണ്ടാകില്ല. അത്തരം താരിഫ് ഉത്തരവുകൾ പിന്നീട് അപ്പീൽ ഫോറത്തിലോ റിട്ട് കോടതിക്കോ മുമ്പാകെ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെട്ടാൽ, താരിഫ് നിശ്ചയിക്കുന്നതിനുള്ള ഭരണപരമായ അല്ലെങ്കിൽ അർദ്ധ-നിയമനിർമ്മാണ തീരുമാനത്തെ പ്രതിരോധിക്കുന്ന അതേ രീതിയിൽ കമ്മീഷന് അതിന്റെ തീരുമാനത്തെ പ്രതിരോധിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഞങ്ങൾ ഈ വീക്ഷണം സ്വീകരിച്ചതിനാൽ,

അതിന്റെ തീരുമാനങ്ങൾ പിന്തുണയ്ക്കുന്നതിനുവേണ്ടി കാരണങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിന് ഒരു അർദ്ധ-ജുഡീഷ്യൽ അതോറിറ്റി ആവശ്യമാണെന്ന നിയമനിർദേശം നൽകുന്ന അധികാരികളുമായി ഇടപെടേണ്ടത് ആവശ്യമാണെന്ന് ഞങ്ങൾ കരുതുന്നില്ല.

12. സർക്കാർ അല്ലെങ്കിൽ സർക്കാർ എയ്ഡഡ് സ്ഥാപനങ്ങളുടെയും സ്വാശ്രയ സ്ഥാപനങ്ങളുടെയും വിദ്യാഭ്യാസം നൽകുകയെന്ന ഉദ്ദേശ്യം ഒന്നുതന്നെയാണെന്ന് എസ്എഫ്ഇഐകളുടെ വിവരസ്ഥനായ അഭിഭാഷകൻ, റിട്ട് ഹർജിക്കാർ വാദിച്ചതിനാൽ, ഈ രണ്ട് സെറ്റ് സ്ഥാപനങ്ങളും തമ്മിലുള്ള വിവേചനം നിയമത്തിന്റെ 62(3) -ം വകുപ്പ് പ്രകാരം അനുവദനീയമല്ല. സ്വാശ്രയ സ്ഥാപനങ്ങൾ ലാഭലക്ഷ്യം പുലർത്തുന്നുവെന്നോ അല്ലെങ്കിൽ ഇത് ഒരുതരം വാണിജ്യ സംരംഭമാണെന്നോ ഉള്ള അപ്പീൽവാദികളുടെ സമർപ്പണത്തെ എതിർത്ത്, ഈ കോടതിയുടെ നാല് അധികാരികളായ ടി.എം.എ പൈ ഫൗണ്ടേഷൻ(മേൽ പരാമർശം), പി.എ. ഇനാംദാറും മറ്റുള്ളവരും വേഴ്സസ് സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് മഹാരാഷ്ട്രയും മറ്റുള്ളവരും [(2005) 6 എസ്സിസി 537], ഇസ്ലാമിക് അക്കാദമി ഓഫ് എഡ്യൂക്കേഷനും മറ്റൊരാളും വേഴ്സസ് സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് കർണാടകയും മറ്റുള്ളവരും [(2003) 6 എസ്സിസി 697], മോഡേൺ സ്കൂൾ വേഴ്സസ് യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ [(2004) 5 എസ്സിസി 583]. എന്നീ കേസുകളിലേക്ക് ഞങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധ ആകർഷിക്കപ്പെട്ടു. ഈ അധികാരികളെല്ലാം സ്വകാര്യ വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ ഫീസ് ഘടനയെ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നു. ടി.എം.എ പൈ (മേൽ പരാമർശം) എന്ന കേസിൽ , നിരീക്ഷിക്കുകയും വിധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.:

> "56. പ്രൊഫഷണൽ വിദ്യാഭ്യാസം ആവശ്യപ്പെടുന്ന ഒരു മത്സരാധിഷ്ഠിത ലോകത്താണ് നാം ഇന്ന് ജീവിക്കുന്നത് എന്ന വസ്തുതാപരമായ കാഴ്ച ഒരാൾക്ക് നഷ്ടമാകില്ല. സർക്കാർ സഹായം തേടാത്ത സ്വകാര്യ കക്ഷികൾ ധാരാളം പ്രൊഫഷണൽ, മറ്റ് സ്ഥാപനങ്ങൾ ആരംഭിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് ഞങ്ങളെ മനസിലാക്കിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരർത്ഥത്തിൽ, ഭാവിയിലുള്ള ഒരു വിദ്യാർത്ഥിക്ക് സാമ്പത്തിക ശക്തികൾക്ക് ഒരു പങ്കുള്ളതായ വിവിധ ഓപ്ഷനുകൾ അവന് / അവൾക്ക് സാധാരണയായി ഉണ്ട്. ഈടാക്കേണ്ട ഫീസ് സംബന്ധിച്ച തീരുമാനം, സർക്കാരിൽ നിന്നുള്ള ഏതെങ്കിലും ഫണ്ടുകൾ ചോദിക്കാത്തതോ ആശ്രയിക്കാത്തതോ ആയ സ്വകാര്യ വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനത്തിന് വിട്ടുകൊടുക്കണം.
>
> 57. എന്നിരുന്നാലും, ഞങ്ങൾ ഒരു കാര്യം ഊന്നിപ്പറയാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു, അതായത് വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ തൊഴിൽ ഒരു അർത്ഥത്തിൽ, ചാരിറ്റബിൾ ആയി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നത്രയ്ക്ക്,

> വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ മികവ് ഉറപ്പാക്കുന്ന ചട്ടങ്ങൾ നൽകാൻ സർക്കാരിന് കഴിയും, അതേസമയം സ്ഥാപനം ക്യാപിറ്റേഷൻ ഫീസ് ഈടാക്കുന്നതും കൊള്ളലാഭമുണ്ടാകുന്നതും നിരോധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഒരു വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനുള്ള ലക്ഷ്യം "ചാരിറ്റബിൾ"എന്ന് നിർവചിച്ചി-രിക്കുന്നതിനാൽ, ടി ലക്ഷ്യം പൂർത്തീകരിക്കുന്നതിനുള്ള ഉദ്ദേശത്തിനുവേണ്ടി ആവശ്യമില്ലാത്തതായ അത്തരം ഫീസ് ഈടാക്കാൻ ഒരു വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനത്തിന് കഴിയില്ലെന്ന് വ്യക്തമാണ്. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, വിദ്യാഭ്യാസം അടിസ്ഥാനപരമായി ചാരിറ്റബിൾ സ്വഭാവത്തിലാണെന്നത്രയ്ക്ക്, ഒരു വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനം സ്ഥാപിക്കുമ്പോളുള്ള ലക്ഷ്യം ലാഭമുണ്ടാക്കുക എന്നതാകരുത്. എന്നിരുന്നാലും, വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ വികസനം സ്ഥാപനത്തിന്റെ വിപുലീകരണം എന്നീ ഉദ്ദേശത്തിനുവേണ്ടി, വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനം ഉണ്ടാക്കുന്ന ന്യായമായ വരുമാന മിച്ചമുണ്ടാകാം."

13. അവരുടെ ഭാഗത്തുനിന്നും ന്യായമായ വരുമാന മിച്ചം ഉണ്ടാക്കുന്നത് അനുവദനീയമാണെങ്കിലും, സ്വകാര്യ വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളിൽ പോലും കൊള്ള ലാഭമുണ്ടാക്കുന്നതിൽ തടസ്സമുണ്ടെന്ന് മേൽപ്പറഞ്ഞ ഭാഗങ്ങൾ പരാമർശിച്ച് ഹർജിക്കാർക്കുവേണ്ടി വാദിച്ചു. മോഡേൺ സ്കൂൾ വേഴ്സസ് യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ (2004) 5 എസ്സിസി 583 എന്ന കേസിൽ ഇങ്ങനെ വിധിച്ചു: -

> "14. തുടക്കത്തിൽ, 1973 ലെ നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾ വിശകലനം ചെയ്യുന്നതിനുമുമ്പ്, ഒരു തൊഴിൽ ചെയ്യുന്ന മറ്റേതൊരു പൗരനെയും പോലെ, വിദ്യാഭ്യാസ വികസനത്തിനും സ്ഥാപനത്തിന്റെ വിപുലീകരണത്തിനും വേണ്ടതായ ന്യായമായ മിച്ചത്തിന് അവർക്ക് അർഹതയുണ്ട് എന്നതിനാൽ ഫീസ് ഘടന നിർണ്ണയിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ അൺഎയ്ഡഡ് വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങൾ വലിയ സ്വയംഭരണാധികാരം പ്രയോഗിക്കുന്നു വെന്ന് പരസ്പരം ബന്ധപ്പെട്ട ഒരുകൂട്ടം കേസുകളിലെ ഈ കോടതിയുടെ തീരുമാനങ്ങളിലൂടെ ഇപ്പോൾ നന്നായി പരിഹരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്ന് ഞങ്ങൾ പ്രസ്താവിച്ചേക്കാം. അത്തരം സ്ഥാപനങ്ങൾ, ലാഭം ഉണ്ടാക്കുന്നതിനായി അവരുടെ നിക്ഷേപവും ചെലവും ആസൂത്രണം ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട് എന്ന് വിധിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നിരുന്നാലും, നിരോധിച്ചിരിക്കുന്നത് വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ വാണിജ്യവൽക്കരണമാണ്. എന്നിരുന്നാലും, 1973 ലെ നിയമത്തിലെ വിവിധ വ്യവസ്ഥകളിൽ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന പദങ്ങളായ ന്യായമായ മിച്ചം, ലാഭം, വരുമാനം, വിളവ് എന്നിങ്ങനെയുള്ള ആശയം മുമ്പത്തെ കേസുകളിലൊന്നിലും, ഈ കോടതി നിർവചിച്ചിട്ടില്ല ."

14. സ്വാശ്രയ വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങൾ കൊള്ളലാഭമുണ്ടാക്കുന്നതിൽ ഏർപ്പെടാൻ അനുവാദമില്ല, എന്നാൽ അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ തുടരാൻ അവരെ പ്രാപ്തരാക്കുന്നതിന്

ന്യായമായ വരുമാനമിച്ചം സൃഷ്ടിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന് ഇത് അർത്ഥമാക്കുന്നില്ല എന്നാണ് ഈ അധികാരികൾ വിശദമായി പ്രതിപാദിക്കുന്നത്. കൂടാതെ, അവയിൽ പലതും ചാരിറ്റബിൾ ഓർഗനൈസേഷനുകളാണെന്നും "ലാഭത്തിനുവേണ്ടിയല്ലാതെയുള്ള" സ്ഥാപനങ്ങളാണെന്നും മറ്റ് വാണിജ്യ സംഘടനകളുമായി അവരെ കൂട്ടിച്ചേർക്കാൻ കഴിയില്ലെന്നും റിട്ട് ഹർജിക്കാർ സമർപ്പിച്ചു. SFEI- കളെ സിനിമാ സ്റ്റുഡിയോകൾ, ഹോട്ടലുകൾ, റെസ്റ്റോറന്റുകൾ, നിർമ്മാണ പ്രവർത്തനങ്ങൾ എന്നിങ്ങനെയുള്ള സ്ഥാപനങ്ങളെ കൊണ്ട് തരംതിരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും LT-VII താരിഫ് ഇനങ്ങളുടെ തലക്കെട്ട് വാണിജ്യപരമാണെന്നും വിഷയ-വിജ്ഞാപനത്തിൽനിന്നും ഞങ്ങൾ കണ്ടെത്തി. ഞങ്ങളുടെ സാധാരണ ചിന്താഗതിയിൽ ഒരു വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനം ബിസിനസ്സ് സംരംഭങ്ങൾ നടത്തുന്ന മറ്റ് സ്ഥാപനങ്ങൾക്ക് സമാനമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നിർവഹിക്കുന്നില്ലായിരിക്കാം, ഒരു താരിഫ് നിശ്ചയിക്കുന്ന ബോഡിക്ക് അത്തരം പൊതുവായ ധാരണയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മുന്നോട്ട് പോകേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ഒരു ഓർഗനൈസേഷൻ ഏത് നിരക്കാണ് നൽകേണ്ടതെന്നും വിവിധ മേഖലകളിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഏതൊക്കെ സ്ഥാപനങ്ങളെ ഒരു പൊതുകുടയ്ക്ക് കീഴിൽ ഒരു പൊതു നിരക്കിന് വിധേയമാക്കാമെന്നും നിർണ്ണയിക്കുക എന്നതാണ് അത്തരം ബോഡിയുടെ കടമ. ആ സന്ദർഭത്തിൽ, ഇത്തരത്തിലുള്ള ഉപയോഗത്തിനായി, അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ സ്വഭാവത്തിന്റെ, അതായത് അത്തരം പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് വാണിജ്യപരമായ ആട്രിബ്യൂട്ടുകൾ ഉണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, ആ ശീർഷകത്തിന് കീഴിൽ വരാൻ കഴിയുന്ന സ്ഥാപനങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കുന്നതിനായി "വാണിജ്യപരം" എന്ന ശീർഷകം നിർമ്മിക്കാൻ കഴിയില്ല. ശീർഷകം തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നത് താരിഫ് നിരക്കുകൾ നിശ്ചയിക്കുന്നതിനുള്ള സൗകര്യത്തിനുവേണ്ടിയാണ്, മാത്രമല്ല ആ ശീർഷകത്തിന് കീഴിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള എന്റിറ്റികൾ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിനുള്ള നിയന്ത്രണ ഘടകമല്ല.

15. എസ്എഫ്ഇഐകൾ അവരുടെ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് വിവിധ സൗകര്യങ്ങൾ ഒരുക്കുന്നുണ്ടെന്നും കമ്മീഷനുവേണ്ടി ഹാജരായ

അഭിഭാഷകൻ വാദിച്ചു. എന്നാൽ അപ്പീൽ പ്രകാരമുള്ള വിധിന്യായത്തിൽ അത്തരം വസ്തുത ഡിവിഷൻ ബെഞ്ചിന് മുന്നിൽ തെളിയിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്ന് രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ, എസ് എഫ്ഇഐകൾ അവരുടെ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് ആഡംബര അല്ലെങ്കിൽ അർദ്ധ ആഡംബരസൗകര്യങ്ങൾ നൽകുന്നുവെന്ന് കമ്മീഷന് തെളിയിക്കാൻ കഴിയുന്ന ഒരു വസ്തുവും നമ്മുടെ മുമ്പിലില്ല. ഈ വസ്തുതകളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ, സർക്കാർ നടത്തുന്നതും, എയ്ഡഡുമായ സ്ഥാപനങ്ങളുടെയും, എസ്എഫ്ഇഐകളുടെയും ഉദ്ദേശ്യം ഒന്നുതന്നെയാണെന്നും അതിനാൽ ആ അടിസ്ഥാനത്തിൽ താരിഫ് നിരക്കിൽ വ്യത്യാസമുണ്ടാക്കാൻ കഴിയില്ലെന്നും മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുമോ? ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ ആർട്ടിക്കിൾ 14 ന്റെ അടക്കല്ലിൻമേലുള്ള വ്യത്യാസത്തെക്കുറിച്ച് ഞങ്ങൾ ഇവിടെ പരീക്ഷിക്കുന്നില്ല, കാരണം ഡിവിഷൻ ബെഞ്ചിന് മുമ്പാകെ റിട്ട് ഹർജിക്കാർ ആ കാരണത്തിൻമേൽ വിജ്ഞാപനത്തോടുള്ള വെല്ലുവിളിക്ക് സമ്മർദ്ദം ചെലുത്തിയതായി തോന്നുന്നില്ല.

16. വിതരണോദ്ദേശ്യം കണക്കിലെടുത്ത്, സർക്കാർ നടത്തുന്നതും, എയ്ഡഡുമായ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ താരിഫ് നിശ്ചയിക്കുന്നതിൽ കമ്മീഷൻ കാണിക്കുന്ന മുൻഗണന, ന്യായമാണോ എന്നതാണ് ഇപ്പോൾ ഞങ്ങൾ അഭിസംബോധന ചെയ്യുന്ന ചോദ്യം. ഓക്സ്ഫോർഡ് യൂണിവേഴ്സിറ്റി പ്രസ്സ് പ്രസിദ്ധീകരിച്ച, കൺസൈസ് ഓക്സ്ഫോർഡ് ഇംഗ്ലീഷ് നിഘണ്ടുവിന്റെ പത്താം പതിപ്പ് പ്രകാരം, "ഉദ്ദേശ്യം" എന്ന പദത്തിന്റെ അർത്ഥം: - "1. എന്തോ ചെയ്യതിനുള്ളതായ അല്ലെങ്കിൽ എന്തെങ്കിലും നിലനിൽക്കുന്നതിനുള്ളതായ കാരണം. 2. പരിഹരിക്കുക അല്ലെങ്കിൽ ദൃഢ നിശ്ചയം. "

തന്നിരിക്കുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ, മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ച നിഘണ്ടുവിൽ നൽകിയിരിക്കുന്ന ആദ്യത്തെ അർത്ഥവുമായി "ഉദ്ദേശ്യം" എന്ന നാമം യോജിക്കും. , ഈ രണ്ട് സെറ്റ് വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളുടെയും ഉദ്ദേശ്യം, വിദ്യാഭ്യാസം നൽകുന്നതാണെന്നിരിക്കെ, ഒന്നുതന്നെ ആണെന്നും, 2003 ലെ നിയമത്തിലെ 62(3)-)o വകുപ്പ് കണക്കിലെടുത്ത് താരിഫ് നിരക്കിൽ

അവ തമ്മിൽ വിവേചനം കാണിക്കാനാവില്ലെന്നതുമാണ് റിട്ട് ഹർജിക്കാരുടെ വാദം.

17. റിട്ട് ഹർജിക്കാർ ഇക്കാര്യത്തിൻമേൽ രണ്ടു തരം സമർപ്പിക്കലുകൾ നടത്തി. ആദ്യത്തേത്, റോഹ്താസ് ഇൻഡസ്ട്രീസ് ലിമിറ്റഡ് വേഴ്സസ് ബിഹാർ സ്റ്റേറ്റ് ഇലക്ട്രിസിറ്റി ബോർഡ് ചെയർമാൻ , (1984 (സപ്പ്) എസ്സിസി 161) എന്ന കേസിനെ ആശ്രയിച്ച്, പണമടയ്ക്കാനുള്ള ശേഷി, വൈദ്യുതി നിരക്ക് നിർണ്ണയിക്കാനുള്ള പ്രവർത്തിയുടെ നിർണ്ണായക ഘടകമാകരുതെന്ന് അവർ വാദിച്ചു. 1948 ലെ വൈദ്യുതി വിതരണ നിയമത്തിലെ 49 (3) -)ം വകുപ്പ് പ്രകാരമാണ് ഈ വിധി പുറപ്പെടുവിച്ചത്. എം.പി. ഇലക്ട്രിസിറ്റി ബോർഡ് വേഴ്സസ് ശിവ നാരായണനും മറ്റുള്ളവരും (2005) 7 എസ്സിസി 283 എന്ന കേസിൽ , ഒരു അഭിഭാഷകന്റെ പ്രൊഫഷണൽ പ്രവർത്തനങ്ങൾ, വാണിജ്യപരമായ വൈദ്യുതി നിരക്ക് വരുന്ന തരത്തിൽ, വാണിജ്യപരമായ പ്രവർത്തനങ്ങളല്ലെന്ന് ഈ കോടതി കണ്ടെത്തി. എന്നാൽ ഈ രണ്ട് തീരുമാനങ്ങളുടെ അനുപാതം റിട്ട് ഹർജിക്കാരെ സഹായിക്കുന്നില്ല. "വാണിജ്യപരം" എന്ന പ്രയോഗത്തിന്റെ അർത്ഥത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ഞങ്ങൾ നേരത്തെ തന്നെ ഈ വിഷയം ഈ വിധിന്യായത്തിൽ കൈകാര്യം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. "വാണിജ്യപരം" എന്ന ശീർഷകത്തിന് കീഴിൽ എസ്എഫ്ഇഐകളെ പ്രത്യേകമായി ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നും, അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ ഈ പദത്തിന്റെ പൊതുവായ അർത്ഥത്തിൽ വാണിജ്യപരമായി കണക്കാക്കികൊണ്ട്, അവരുടെ സ്വഭാവത്തെ അനുമാനപൂർവ്വം വിലയിരുത്തുന്ന ഒരു കേസല്ല ഇതെന്നുമാണ് .

18. തങ്ങളുടെ സ്കൂളുകളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് അമിത ഫീസ് നിശ്ചയിക്കാൻ തങ്ങൾക്ക് കഴിയില്ലെന്നും, ഇക്കാര്യത്തിൽ അമിത ഫീസ് ശേഖരിക്കുന്നതിനുള്ള നിയന്ത്രണം നിർദ്ദേശിക്കുന്ന രണ്ട് നിയമപരമായ ഉപകരണങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നും റിട്ട് ഹർജിക്കാർ വാദിച്ചു. 2006 ലെ കേരള പ്രൊഫഷണൽ കോളേജുകൾ അല്ലെങ്കിൽ സ്ഥാപനങ്ങൾ ക്യാപിറ്റേഷൻ ഫീസ് നിരോധനം, പ്രവേശന നിയന്ത്രണം, നോൺ

എക്സ്പ്ലോയിറ്റേറ്റീവ് ഫീസ് നിശ്ചയിക്കൽ, പ്രൊഫഷണൽ വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ തുല്യതയും മികവും ഉറപ്പുവരുത്തുന്നതിനുള്ള മറ്റ് നടപടികൾ) ആക്റ്റ്, കേരള വിദ്യാഭ്യാസ നിയമങ്ങൾ എന്നിവയാണിവ, അപ്പീലിന് കീഴിലുള്ള വിധിന്യായത്തിൽ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നത് രണ്ടാമത്തേതാണ്. ഈ നിയമപരമായ വ്യവസ്ഥകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, തങ്ങൾക്ക് കൊള്ളലാഭമുണ്ടാക്കുന്നതിൽ ഏർപ്പെടാൻ കഴിയില്ലെന്നും അധികാരികളുടെ നിയന്ത്രണവിധേയമായി വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് ഫീസ് ഈടാക്കണമെന്നും റിട്ട് ഹർജിക്കാർ വാദിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഞങ്ങളുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ, കൊള്ളലാഭം എന്നത് രണ്ട് കൂട്ടം ഓർഗനൈസേഷനുകളെ, താരിഫ് അധികാരികൾ വേർതിരിച്ചതിന്റെ ഏക മാനദണ്ഡമല്ല. കമ്മീഷൻ ആയതിനാൽ, അതത് വിഭാഗങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശ്യത്തെ തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ, താരിഫ് ഫിക്സിംഗ് ബോഡിക്ക്, ഈ കേസിൽ, വിവിധ വിഭാഗങ്ങളിലെ വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങൾക്ക് വ്യത്യസ്ത നിരക്കിലുള്ള താരിഫ് ചുമത്താൻ അവർക്ക് അർഹതയുണ്ട്.

19. “ഉദ്ദേശ്യം” എന്ന പദപ്രയോഗത്തിന്റെ നിഘണ്ടു അർത്ഥം ഞങ്ങൾ ഇതിനകം പരാമർശിച്ചു. വിദ്യാഭ്യാസം നൽകുകയെന്നതാണ് അവ രൂപപ്പെടുന്നതിന്റെയോ നിലനിൽപ്പിന്റെയോ കാരണമെന്നും, സർക്കാർ നടത്തുന്നതും എയ്ഡഡുമായ സ്ഥാപനങ്ങൾക്കും ഇതങ്ങനെതന്നെയാണെന്നുമാണ് റിട്ട് ഹർജിക്കാരുടെ വാദം. ഈ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, ഈ രണ്ട് സെറ്റ് സ്ഥാപനങ്ങളിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്ത താരിഫ് ഈടാക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന് അവർ വാദിക്കുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, ഈ വാദം അംഗീകരിക്കാൻ ഞങ്ങൾക്ക് കഴിയില്ല. രണ്ട് കൂട്ടം സ്ഥാപനങ്ങളും നൽകുന്ന സൗകര്യങ്ങൾ വ്യത്യസ്തമാണെന്ന് വസ്തുതാപരമായ തെളിവുകളിലൂടെ കമ്മീഷൻ അവതരിപ്പിച്ചില്ലെങ്കിലും, സർക്കാർ നടത്തുന്നതും സർക്കാർ എയ്ഡഡുമായ സ്ഥാപനങ്ങളിലെ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ പ്രൊഫൈൽ, SFEI-കളുടേതിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമാണ് എന്നത് പൊതുവായ അറിവാണെന്നതിനാൽ, ഞങ്ങൾ ജുഡീഷ്യൽ നോട്ടീസിൽ എടുക്കുന്നു. താരതമ്യേന എളിയ പശ്ചാത്തലത്തിലുള്ള വിദ്യാർത്ഥികൾ സർക്കാർ നടത്തുന്നതോ സർക്കാർ എയ്ഡഡോ ആയ സ്ഥാപനങ്ങളിലേക്ക്

പോകുന്നു. 2003 ലെ നിയമത്തിലെ 62-)ം വകുപ്പിലെ (3)-)ം ഉപവകുപ്പ് പ്രകാരം "ഉദ്ദേശ്യം" എന്ന പദപ്രയോഗത്തിന്റെ അർത്ഥം ഞങ്ങൾ വിശകലനം ചെയ്തു മനസ്സിലാക്കുമ്പോൾ, ടി ഉദ്ദേശ്യം നിറവേറ്റുന്നതാരെന്നും, ആർക്കുവേണ്ടിയാണ് അത്തരം "ഉദ്ദേശ്യം " ഉപയോഗിക്കുന്നതെന്നും താരിഫ് ചോദ്യം പരിഹരിക്കുന്നതിനായി വേർതിരിക്കേണ്ടതുണ്ട് എന്നാണു ഞങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം. താരിഫ് ഫിക്സിംഗ് പ്രവർത്തിയുടെ ഏക നിർണ്ണായകമാകാൻ അവർ ചെയ്യുന്ന സേവനത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തിന് കഴിയില്ലെന്നും ഞങ്ങൾ കണക്കിലെടുക്കേണ്ടതുണ്ട്. സർക്കാർ നടത്തുന്നതോ സർക്കാർ എയ്ഡഡോ ആയ സ്ഥാപനങ്ങൾക്ക് നികുതി അടയ്ക്കുന്നവർ ധനസഹായം നൽകുന്നു, ഇത് സ്ഥാപനങ്ങളുടെ മേൽപ്പറഞ്ഞ വിഭാഗങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം മനസ്സിലാക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു പ്രധാന ഘടകമാണ്. "ഉദ്ദേശ്യം" എന്ന പ്രയോഗം വിദ്യാഭ്യാസം നൽകുന്ന പ്രവർത്തനം ഏറ്റെടുക്കുന്ന എന്റിറ്റിയുടെ സ്വഭാവത്തിൻറെയോ സവിശേഷതയുടെയോ പശ്ചാത്തലത്തിൽ മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുണ്ട്. വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങൾക്ക് ധനസഹായം നൽകുമ്പോൾ, സംസ്ഥാനം അതിന്റെ അവശ്യ ക്ഷേമ നടപടികളിൽ ഒന്ന് നിർവഹിക്കാൻ ഏറ്റെടുക്കുന്നു. കമ്മീഷനുവേണ്ടി അപ്പീൽ ട്രൈബ്യൂണൽ തീരുമാനിച്ച ചില കേസുകൾ പരാമർശിക്കപ്പെട്ടുവെങ്കിലും, 2003 ലെ നിയമത്തിലെ 62(3)-)ം വകുപ്പിന്റെ വ്യാപ്തി ഞങ്ങൾ പ്രാഥമികമായി തീരുമാനിക്കുന്നതിനാൽ, അത്തരം കേസുകൾ പരാമർശിക്കേണ്ടത് ആവശ്യമാണെന്ന് ഞങ്ങൾ കരുതുന്നില്ല.

20. ആ വീക്ഷണകോണിൽ അപ്പീൽവാദിയുടെ കേസ് വീക്ഷിക്കുമ്പോൾ, സ്വാശ്രയ വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളെ വാണിജ്യ സ്ഥാപനങ്ങളായി വർഗ്ഗീകരിച്ച്, ഉയർന്ന താരിഫ് നിശ്ചയിച്ചതിൽ അവർ ഒരു തെറ്റും ചെയ്തിട്ടില്ല. താരിഫ് വിജ്ഞാപനത്തിൽ സർക്കാർ നടത്തുന്നതോ സർക്കാർ എയ്ഡഡോ ആയ സ്ഥാപനങ്ങൾക്ക് അനാവശ്യ മുൻഗണന നൽകിയിട്ടില്ല. സർക്കാർ നടത്തുന്നതോ സർക്കാർ എയ്ഡഡോ ആയ വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളിൽ നിന്നും, എസ് എഫ്ഇഐകളുടെ ടി ഉദ്ദേശ്യം വേർതിരിച്ചറിയാൻ കഴിയുമെന്ന് നമ്മളൊരിക്കൽ കണ്ടെത്തിയാൽ, പൂർണമായും വിദ്യാഭ്യാസവുമായി

ബന്ധമില്ലാത്ത നിരവധി വാണിജ്യ സേവന ദാതാക്കളുമായി എസ്എഫ് ഇഐകളെ ബന്ധിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന വസ്തുത അപ്രധാനമായി മാറുന്നു.

21. ഈ കാരണങ്ങളാൽ, ഡിവിഷൻ ബെഞ്ചിന്റെ വീക്ഷണത്തോട് യോജിക്കാൻ ഞങ്ങൾക്ക് കഴിയില്ല. അപ്പീലിന് കീഴിലുള്ള വിധി റദ്ദു ചെയ്യുകയും ഒന്നാം കോടതിയുടെ വിധി പുന:സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മുകളിലുള്ള നിബന്ധനകളിൻമേൽ അപ്പീലുകൾ അനുവദനീയമാണ്. ബന്ധപ്പെട്ടിട്ടുള്ള എല്ലാ ആപ്ലിക്കേഷനുകളും അവസാനിപ്പിക്കുന്നു. ഇടക്കാല ഉത്തരവുകൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ അവ ഇല്ലാതാകും. ചെലവ് സംബന്ധിച്ച് ഒരു ഉത്തരവും ഉണ്ടാകില്ല.

..... ജെ.

(Deepak Gupta)

..... ജെ.

(Aniruddha Bose)

ന്യൂഡൽഹി

2020 ഫെബ്രുവരി മാസം 20-)ം തീയതി

ബാധ്യതാ നിരാകരണം: പ്രാദേശിക ഭാഷയിൽ വിവർത്തനം ചെയ്ത വിധിന്യായം വ്യവഹാരിയുടെ ഭാഷയിൽ മനസ്സിലാക്കുന്നതിനുള്ള നിയന്ത്രിത ഉപയോഗത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്; മറ്റേതെങ്കിലും ആവശ്യങ്ങൾക്കായി അത് ഉപയോഗിക്കാവുന്നതല്ല. എല്ലാവിധ പ്രായോഗികവും ഔദ്യോഗികവുമായ ആവശ്യങ്ങൾക്ക് വിധിന്യായങ്ങളുടെ ഇംഗ്ലീഷ് പതിപ്പാണ് ആധികാരികം. അത് എല്ലാ ആവശ്യങ്ങൾക്കും നടപ്പാക്കുന്നതിനും നടപ്പിലാക്കുന്നതിനും ആധികാരികമായി തുടരുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.